

3. Veľkonočná nedeľa A 2020

Určite poznáte niekoho, možno aj vo svojej rodine, **kto zanechal kresťanskú vieru**. Kto napriek tomu, že bol vychovávaný v katolíckom náboženstve, prerušil všetky kontakty s Cirkvou a prestal praktizovať svoju vieru. Takému rozhodnutiu vždy prechádza nejaká príčina, ktorú okolie nemusí hneď poznať. Medzi časte dôvody zanechania viery patrí najmä **sklamanie z Boha, pohoršenia v Cirkvi, prílišné očakávania a ideály, nespĺniteľné predstavy**.

Podobne **sklamané osoby nachádzame** v evanjeliu 3. Veľkonočnej nedele. Ide o Ježišových učeníkov, ktorí plní smútku utekajú z Jeruzalema. Sú pohoršení neúspechom Mesiáša, v ktorého dúfali a ktorého príbeh skončil potupnou smrťou na kríži. Skutočnosť, že patrili medzi Ježišových učeníkov, že toľko spoločného času prežili so svojim učiteľom, ešte viac prehĺbuje ich bolesť. Ježiš, s ktorým si predstavovali svoju budúcnosť a ktorému do poslednej chvíle verili, ich sklamal, ako už mnohí pred ním. Chcú preto, **čím skôr zabudnúť** na nepríjemný zážitok v Jeruzaleme a **začať úplne nový život**.

Emauzskí učenici reprezentujú všetkých tých, ktorých zažili nejakú formu sklamanie a **sú na odchode z Cirkvi**. Majú na to svoje dôvody a cítia, že bude lepšie, keď odídu preč. Mnohí sú totiž presvedčení, že Cirkev, im už nemá čo ponúknuť a preto sa vyberajú za inými ponukami. Zrejme sa im Cirkev naozaj javí ako príliš úradná, chladná, veľmi vzdialená od ich problémov a otázok. Možno mala Cirkev odpovede pre ich detstvo, ale nie už pre ich dospelosť. Faktom je, že dnes **mnohí ľudia zdieľajú pocity** emauzských učeníkov.

Avšak počas putovania do Emauz sa predsa udeje niečo prekvapujúce. Vzkriesený zmŕtvychvstalý Ježiš neostáva v oblakoch pri oslave svojho víťazstva nad smrťou, ale **približuje sa k tým, ktorí sa rozhodli odísť** z jeruzalemského spoločenstva bratov. Ježiš učeníkom necháva priestor na vyjadrenie všetkých svojich emócií a pomaly prebúdzajú ich sklamané srdce opäť k životu. Nezaznie ani jedna výčitka. Museli sa s neznámym mužom **veľmi dobre cítiť**, keď ho prosia: "**Zostaň s nami**, lebo sa zvečerieva a deň sa už schýlil!" Asi nik by nevyhľadával prítomnosť človeka, z ktorého má strach, alebo z ktorého je cítiť dôležitosť, či nadradenosť. Ježiš prijíma pozvanie na večeru. Cez uvažovanie nad Písmom, v ktorom nachádzajú odpovede na svoje problémy, prichádzajú k vrcholu

stretnutia, k Eucharistii. V nej spoznávajú svojho Pána. Zrazu je všetko ináč. **Toto stretnutie úplne mení pohľad na situáciu, v ktorej sa ocitli.** Nasleduje zmena smeru cesty. A ešte v tú hodinu vstávajú a vracajú sa do Jeruzalema.

Aj naše **životné príbehy** môžu byť niekedy **podobné príbehu emauzských učeníkov.** Aj my môžeme zažiť rôzne životné sklamaná z utrpenia, z nevypočutej modlitby, z Cirkvi, zo seba samých. Avšak nikdy v týchto chvíľach nezabudnime, že Kristus stále kráča s nami. Chce byť naším **spoločníkom a sprievodcom na cestách** aj vtedy, keď sme sa mu už dávno otočili chrbtom. Iba on jediný môže vnieť svetlo do našich problémov a ukázať horizont, ktorý zmení smer nášho pozemského putovania. Pozvime ho teda do nášho života. **Pane zostaň s nami.**